

70 журналисти от 60 медии в 24 държави обсъждаха проблемите си с 200 свои колеги от България

ПЕЛАГИЯ ИВАНОВА

БТА събра български гласове, изключени от общността

■ Асоциация на българските медии по света обединява в едно вестникарското и електронното информационно пространство на роден език

Гласове, изключени от общността. Така нарече доц. Георги Лозанов журналистите от българските медии, които съществуват по света на български език и за разпилените по континентите българи по време на първата им обща среща в България. 70 делегати и журналисти от 60 медии, в 24 държави и 200 журналисти от България се събраха на Първата световна среща на българските медии на 23 и 24 май. Дългите дебати в залите и по коридорите завършиха с общото решение да се създаде Асоциация на българските медии по света. За неин шеф бе определен директорът на БТА Максим Минчев, а учредителите ѝ са Мирослав Боршош, Светлана Шаренкова, Евгений Станчев и Георги Коритаров.

Никой в залите и по коридорите не говореше на друг език, освен на български. И никой

не говореше български с акцент. Дори чистата унгарка Андрея Генет, която не е омъжена за българин и е главен редактор на изданието "Български вести" в Будапеща. Опитът на домакините да си-

тематизират разговорите по теми пропадна, защото медиите у нас демонстрираха борба за надмощие в качеството, а българските медии в чужбина настояваха да бъдат въприемани като част от българското

пространство по света и като хора, които правят България част от световното пространство. Ето как изглежда тяхната битка през техните възрожденски очи на български неохъшове.

ЛЮДМИЛА МАРТАЛЕР-СЛОВОВА, АВТОР И ВОДЕЦ НА РАДИОПРЕДАВАНЕ "БЪЛГАРСКИ ЧАС" В РАДИО "РАДЕ", БЕРН, ШВЕЙЦАРИЯ И ЛИХТЕНШТАЙН:

Швейцарци вече искат да учат български заради предаването ми

Омъжена съм в Швейцария, но тъй като никога не съм прекъсвала връзките си с България, не ми се наложи дълго да се колебая, преди да се реша да правя радиопредаване на български език. Започнах да вода предаването "Български час" по два пътя в седмицата на български език и на живо. Финансирам го сама, а често съпругът ми изпълнява ролята на диджей. Не получавам никаква материална облага от това, но моралното удовлетворение, че правя нещо уникално за България със собствени сили и средства, е огромно.

Темите в предаването се променят според събитията, макар да имам и постоянни рубрики. Те съдържат новини от България, важни събития от живота на българите в Швейцария, най-важните празници, а понякога моите слушатели сами ме насочват към теми. Получавам и съобщения от българското посолство. Моят цел е да привлека повече швейцарски слушатели, защото там не се знае много за България. И за тази цел започвам да подготвям част от текста на швейцарски диалект, особено когато става дума за туризъм, култура или история. Напоследък ми се обаждат и швейцарски слушатели, които ме поздравяват за музиката в предаването и искат да изучават български език.

Людмила Марталер-Славова

БЛАГОРОДНА ФИЛЕВСКА, ЖУРНАЛИСТ ВЪВ В. "БЪЛГАРСКИ НОВИНИ", АТИНА, ГЪРЦИЯ:

Извършваме възрожденска дейност

Тиражът на нашия вестник е между 8 и 10 000 и той почти изцяло се продава. Изданието е политически седмичник, чиито основни теми са свързани с Гърция, представя и различни културни събития там, в които участват и българи. Но то е предназначено изключително за българите, живеещи в Гърция и Кипър. Ние наистина извършваме една възрожденска дейност, въпреки че никой в България не обръща внимание на българските вестници, които излизат в чужбина.

Преди 2 г., когато президентът Първанов беше на посещение в Атина, имаме среща и аз си позволих да му предложа идеята да бъде учредена под негова идея награда за български медии и журналисти в чужбина. В Гърция това се прави вече 7-ма година и има огромен резултат. То е част от работата им с гръцката диаспора по света. Сега обаче основният въпрос е докога българските политически партии ще игнорират вота на българите в чужбина. Да, технически не винаги е възможно да бъдат създадени повече изборителни центрове, но защо самите партии не организират вземането на този вот, както правят години наред гръцките партии - те масово наемат дори скъпи чартърни полети, в които са участвали и български компании, само и само да получат гласа на всеки. Докога българските политически партии ще си позволяват лукса да го губят? Всичко това обезсмисля идеята за някаква обща идентичност. Не е възможно от 250 000 законно пребиваващи българи в Гърция да имат възможност да гласуват само 3 000, защото това е капацитетът на бюрата, които ще бъдат създадени в Атина и Солун. Така се ограничават едно основно човешко право - правото на избор и политическата свобода на тези хора. За съжаление, всички ще платим това.

Благородна Филевска

АНДРЕЯ ГЕНЕТ, ГЛАВЕН РЕДАКТОР НА В. "БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ", БУДАПЕЩА, УНГАРИЯ:

В Унгария не познават политическата обстановка тук

„Български вести“ съобщава основно за живота на българската общност в Унгария, за техните мероприятия, културни изяви, за въпроси, които засягат тази общност. Естествено, публикуваме и новини за България, които могат да бъдат интересни за тях. Това са предимно икономически новини, защото доста голяма част от българската общност се е преселила отдавна в Унгария, тя никога не е прекъсвала връзките си с родината си, но се интересуват по-малко от политическия живот там.

Вестникът ни излиза в 1300 екземпляра и се разпраща пощата безплатно. Неговото излизане е част от малцинствената политика на Унгария, където са признати 13 малцинства, между които и българската общност. Тя наброява около 5000 души. Изданието се финансира от унгарската държава, обемът му е 20 страници и излиза веднъж месечно. Целта на неговото издаване е поддържането на езика, културата и традициите на малцинствата у нас.

Андрея Генет

СТОЯН МЕЧКАРОВ, СОБСТВЕНИК НА ИНТЕРНЕТ СТРАНИЦА НА БЪЛГАРСКАТА ОБЩНОСТ В ИРЛАНДИЯ:

Повече ни посещават сънародници, които искат да гойдат в Ирландия

Всъщност, аз не съм журналист, а програмист. Когато отидох в Ирландия нямаше абсолютно никаква комуникация между българите и понеже разбирам от Интернет, се опитах да направя нещо, което да създаде някаква връзка помежду ни. За последните 1,5 година този сайт има над 20 хиляди посещения. 99% от тях са на българи, а останалите - на фирми, които търсят реклама.

Сайтът е отворен и всеки, който иска да пише нещо в него. Дори посолството ни започна да се обръща към нас, за да слагаме негови обяви. Може би звучи зле, но българите в Ирландия не се интересуват от информация, засягаща България. Предимно питат какво ще им се случи, ако решат да се върнат в България. Най-оживената тема в това отношение са здравните осигуровки, които трябва да плащат при положение, че не са живели там. Интересуват се как се плащат данъците, когато живееш в чужбина. Сайтът се посещава и от много българи от България, които се интересуват как да дойдат да живеят в Ирландия и може би това е най-задаваният въпрос.

Сега, покрай изборите започнаха и дебати дали трябва да гласуваме. Политическият живот обаче не се коментира особено и хората там не се делят на партии. Оплюва се както миналото, така и настоящето и обратното.

Стоян Мечкаров

ЗАД КУЛИСИТЕ НА НОВИНИТЕ

МАКСИМ МИНЧЕВ:

Журналистиката е животът ми

ЕЛЕНА ПЕТРОВА

Той вече от 27 години е журналист. Той вече е автор на 5 книги. Той вече е ръководил пресцентър, посрещнал първия американски президент в България и за пръв път папа в България. Той вече от 2 години е шеф на БТА. Той вече създаде Първата световна среща на българските медии. Той вече е шеф на Асоциацията на българските медии по света. Той е Максим Минчев.

Едва ли, познавайки този винаги усмихнат, винаги любезен и винаги добронамерен човек, някой бе допуснал, че е завършил военна журналистика в Лвов, педагогически профил на Военната академия и 3-годишната специализация в НАТО през 1993-96 г. И, разбира се, е в Атлантическия клуб на Соломон Паси от създаването му през 1990 г. до днес. Може би само нещо в стойката му и в акуратността, с която отстоява дадената дума и поетия ангажимент, издават навика за тренирана дисциплинираност и точност. А

може би това е просто характер. И този характер е прекарал Максим през всички видове и жанрове на медиите с изключение на телевизията: през военните вестници и списания у нас, през в. "Народна младеж", през 10-годишната му работа в Българското национално радио.

"Останах докрай верен на журналистиката. Не, че се заричам, но едва ли след 27 години, мога да твърдя, че не бих се изкушил от политиката и бизнеса. Журналистиката, това е животът ми", споделя малко уморено след края на уникалното събитие за български журналисти по света и у нас, което измисли, организира и осъществи на 23 и 24 май в София. Идеята се роди преди около 2 г. "Видях го на други места в друга форма и като знаех каква голяма диаспора имаме по света и като видях какво правят колегите в Молдова, Западните покрайнини и САЩ, реших, че такава среща е възможна и нужна", казва Максим. Преди да събере гостите тук обаче, той издири и установил контакти със 108 български медии по света. Но не това е най-голямата му гордост. Тя идва от това, че "журналистите се отказаха да политиканстват, срещата беше наистина медийна, а не политическа, което доказва, че ние наистина сме власт".

"В занаята не харесвам слугинажа, агресивността в ущърб на професията за сметка на обслужването на нещо друго, не приемам чартърната журналистика, която пътува за нечия сметка и никога не пише обективно за това, заради което отива някъде, не харесвам агресивността, защото щом сме власт, значи трябва да изграждаме нещо", обяснява Максим професионалното си кредо.

Навикът му да гледа задълбочено на всички проблеми, с които се захваща, вероятно идва и от страстта му към писаното слово. "Седмата мина", "Осемнадесет екуатора", "Три мусона", "Възторгът на Марко Поло", "Атлантически пасианс" - това са заглавията на авторските му книги в белетристичния и журналистическия жанр. А писаното слово дисциплинира не по-малко от военното дело. Максим обича думите, а думите обичат Максим. Сега и колегите му от целия свят гледат на него като на човек, който заслужава да бъде уважаван. Присъствието на шефовете на 14 чуждестранни агенции на срещата и пълната подкрепа на всички български медии за начинанието доказаха това. Каузата, разбира се, обединява. Но не е все едно кой стои зад една кауза. А зад тази стои Максим Минчев. Колегата, който не даде основание на никого да не му вярва.

Максим Минчев